

AUTOBIOGRĀFIJA

*Ak, dzīvē apīnis ir gandrīz katrs
Ap saviem tēviem, draugiem, biedriem vīts,
Bet tikai retam laimējies ir atrast
To kārti, kura apinim aug līdz.
Ja būtu tā, mēs dzītu savus dzietus
Kā garā pupa stāvus debesīs.
(I.Ziedonis)*

Agrāk vai vēlāk katram rodas jautājums - kas ir tas, kas mūs izveido par to, kas esam.

Es godīgi varu pateikt - Dievs un Daba, jo apkārtējie cilvēki bija aizņemti ar kaut ko citu. **Par to viņiem paldies!** No 1,5 gada vecuma mamma mūs abas ar 3 mēnešus veco māsu atdeva saviem vecākiem. Līdz skolai augām kā divi Maugļi, dziļos laukos, basām kājām pa dubļiem, sniegu un rasu. Lai gan Omīte un Opaps bija aizņemti lauku darbos, tomēr atrada laiku pastāstīt par agrākajiem laikiem un tikumiem. Iemācīja saprast, ko drīkst un ko nedrīkst runāt, un ko drīkst un ko nedrīkst darīt, lai izdzīvotu, jo visi tuvākie kaimiņi bija izsūtīti uz Sibīriju. Viņiem blakus dzīvoja Acimamma, Opapa māte un arī Alīdes tante. Tieši Alīde mums kopā ar visām citām pasakām nolasīja priekšā arī Jauno derību. **Paldies šīm sirmajām sievām!**

Divas nedēļas raudāju par to, kāpēc Jēzu piesita krustā. Radās daudz jautājumu, uz kuriem nevarēja atbildēt ne Omīte, ne Opaps, ne Acimamma. Kas ir Dievs? Kas bija Jēzus? Kāpēc viņu piesita krustā u.c. Omīte teica, ka Jaunā derība ir tikai viena no pasakām un nav vērts tā pārdzīvot. Acimamma teica, ka Dievs un Daba ir viens un tas pats.

Un tad mani sāka kaut kas uzrunāt dziļi krūtīs. TAS modināja mani agros rītos un mācīja dziedāt, es TAM uzdevu jautājumus un TAS man atbildēja. Man nekad nebija bail no tumsas, nebija bail no pērkonā, nebija bail no slimībām, jo TAS vienmēr bija klāt.

Ar skolas gaitām kontakts ar TO pamazām pazuda, jo bija jāklauša māte, patēvs un skolotāji. Daba palika, klusums palika un palika tas, ka vienatnē nekad nav garlaicīgi. Skola un augstskola dara visu, lai cilvēku aizvestu prom no Dieva. Tomēr es augstskolas laikā uzdrošinājos pirmo reizi mūžā ieiet baznīcā.

Kad apprecējos, mani kopā ar dēlu nokristīja. Atradu savu pirmo skolotāju, ar kuru kopā studējām Bībeli un piedzīvojām daudzas atklāsmes. Tajā laikā daudz slimoju. Darbs skolā, stress, 3 bērni, ģimene paņēma savu. Pabiju trīs reizes pie Zilā kalna

Martas. Pie viņas pirmo reizi sajutu, kā var vadīt enerģiju un kas ir magnētisms.

Kad manai jaunākajai meitai bija pieci gadi, redzēju sapni, ka man piezvana Dievs un saka - Līga, tev jāmirst. Nodomāju - piedod meitiņ, nepaspēju Tevi izaudzināt un nomiru. Nomiru bez bailēm, kritu cauri tumsai un pamodos gaismas pasaulē. Kad uzmodos no sapņa, dzirdēju Dieva balsi – es tevi izģērbšu kailu un publiski mīlēšu. Īsti nesapratu, ko tas nozīmē, bet piekritu.

Kardinālas izmaiņas sākās ar 1991.gadu, kad satiku cilvēku, kurš sevi dēvēja par Pēteri. Viņš uzdeva daudzus jautājumus, (tagad saprotu, ka tie bija testi) stāstīja par svētiem cilvēkiem un par to, kā smalkā pasaule mums palīdz novērst Černobiļas avārijas sekas. Dīvainākais bija tas, ka citi cilvēki to Pēteri reizēm redzēja, reizēm neredzēja.

Viņš izveda mani ārpus ķermeņa un parādīja citu, ļoti košu realitāti. Viņš teica, ka mani tajā pasaulē kādam parādīs, bet es uz to Cilvēku skatīties nedrīkstu. Iekšēji sapratu, ka tas domāts manai drošībai. Es neskatījos uz milzīgo gaismas būtni, bet ar sānu redzi tomēr jutu, ka tas ir vīrietis un sēž gaismas krēslā. Atgriešanās ķermenī bija dīvaina, jo prāts nespēja savienot redzēto ar mūsu pasauli. Es nevienam par piedzīvoto nestāstīju, arī vīram un tuviniekiem nē. No bērnības biju pieradusi, ka mani nesaprot. Visu mūžu ir sajūta, ka vienlaicīgi dzīvoju divās pasaulēs. Naktīs mani smalkā pasaule modināja, nāca ļoti spēcīga enerģija un informācija. Dzirdēju balsis, kas mierināja, ka citi sajūkot prātā, bet es izturēšot.

Bija ļoti grūti apvienot darbu ar to, kas notika paralēlajā pasaulē. Nebija kam prasīt padomu un ar ko dalīties. Mēģināju runāt ar mācītājiem, bet vienīgā atbilde bija, lai negrēkoju un lūdzos. Kad devos pie dziedniekiem, iekūlos vēl lielākās problēmās, izjuka ģimene.

Tad pie manis ieradās Māte Nāve, trīs vakarus pēc kārtas. Vispirms kā skelets ar salkanu trūdu smaku, tad kā skaista sieviete gariem, baltiem matiem melnā atlasa tērpā. Trešajā vakarā Nāve ieradās jāšus uz zirga; tikai uzsmaidīja un aizjāja. Es ar viņu sarunājos kā ar parastu cilvēku un man bija vienalga, kas ar mani notiek, jo tobrīt fiziski bija pārāk smagi. Kad jautāju, ko viņa no manis grib, viņa atbildēja, lai es no viņas nebaidoties. Kādu laiku viņa turpināja nākt sapņos ar mērķi sadraudzēties. Bija ļoti smagi, bet ne bail.

Tā es dzīvoju divās paralēlās realitātēs; kaut kam ticēju, kaut kam nē. Klusēju, jo darbs bija atbildīgs un zināju, ja par to sākšu runāt, būs pamatīgas problēmas.

Tad notika BRĪNUMS! Pie manis atnāca Sai Baba. Viņš minūtes 2-3 reāli atradās manā istabā. Neko neteica, tikai smaidīja, mēs sapratām viens otru bez vārdiem, domās. Tas bija stimulē, lai 2000.gadā kopā ar cēsiniekiem aizbrauktu uz Indiju, uz Putaparti pie viņa uz ašramu.

Par šo braucienu varētu sarakstīt grāmatu. Jau pirmajā dienā viņš man parādīja iepriekšējo iemiesojumu, kurā satiku viņu kā Širdi Babu. Parādīja Zemes vēsturi, stihiju enerģijas, cilvēka uzbūvi u.c. Es tikai raudāju, bija nenormāli žēl sevis. Bija žēl sevis par to neziņu, kādā dzīvoju iepriekš, par cilvēku sabiedrību, kas dzīvo ciešanās, par Zemeslodi, ko plosa varmācība un cilvēku tumsonība. No ašrama devāmies pie apskaidrotajiem Himalajos. Mūs Himalajos uzņēma ar tādu godu un mīlestību, ka radās sajūta; es neesmu tā cienīga! Saņēmām zināšanas par Pirmsākumu, Mūžību, Apskaidrību, Veselumu. Es nesteidzos to stāstīt citiem, pārāk niecīga, ievainojama jutos.

*Tas ir ļoti svarīgi - laiku pa laikam
Kļūt mazam, lai augtu liels.
Ja jūs to nevarat,
Jūs esat kaut ko pazaudējuši,
Spirāli,
Atdzimšanu! (I.Ziedonis)*

Viena lieta ir kaut ko pašam saprast, cita lieta - atrast veidu, kā ar tajā dalīties ar citiem. Tāpēc izvēlējos ci gun, jo tā ir droša metode, un no 2005.gada kļuvu par instruktori. Indijā biju vēl vairākas reizes, un Sai Baba joprojām ir mans pamatskolotājs. Sākās intensīvs alternatīvās izglītošanās periods gan medicīniskajā ci gun, gan psiholoģijā, gan domformu terapijā. Krāju sertifikātus un diplomus, paralēli valsts darbam vadīju pašizziņas grupas, lasīju lekcijas. Pamazām attālinājos no darba skolā un sāku strādāt pieaugušo izglītošanā, dziedināšanā, ko daru joprojām. Dzīvoju pateicībā un saskaņā ar Avotu sevī.

*Ko sveši spēki var man padarīt,
Jo tagad zinu es, kā gaisma krīt,
Ka neesmu es šajā zemē viens,
Ka pietur mani zelta pavediens.
Un neredzams - cik reizes nav jau justs,
Pār manu galvu griežas ugunskrusts.*

*Tas visu laiku nes man kaut ko klāt,
Es nezinu, vai tas ir – dāvināt...
Nē, drīzāk mani tā kā stādu lej,
Un tad es stiprs jūtos pasaulei,
Un tad es saprotu, ko zvana zvani,
Un pasaule kļūst stiprāka ar mani. (I.Ziedonis)*

Strādājot kā pašizziņas kursu vadītāja, sapratu, ka patiesi kaut ko garīgajā plānā var sasniegt tikai tad, ja apzināto ievieš un realizē dzīvē. Var skaisti runāt par mīlestību, cēlsirdību, nepieķeršanos, nesavtību, bet, ja nav reālas rīcības – tie ir tikai vārdi.

Tas, ka visas šīs vērtības tiek vairāk vai mazāk kultivētas ģimenē, tas ir pašsaprotami, bet ar to ir par maz, lai smalkā pasaule atvērtu durvis uz sakrālām zināšanām. Nav lielu un mazu lietu, bet svarīgi ir kalpot dzīvībai, Zemei, dabai, neko neprasot pretī. Tikai tad sākas īstais ceļš uz savu dievišķību. Ap 2004.gadu man Sai Baba pateica, ka jāveido vieta, kur cilvēki saņems Zemes un Kosmosa dziedināšanu bez starpniekiem.

Lai pārbaudītu sevi, cik mēs esam īsti, cik nesavtīgi, cik gatavi kalpot, pakļaujot savu ego kopīgam mērķim, kopā ar saviem ciņģun studentiem sākām tīrīt vecas, pamestas ar atkritumiem aizbērtas grantsbedres. 2012gadā ar fonda „Zeme.Cilvēks.Stari” nodibināšanu sākās jauns posms manā dzīvē. Sākumā zemi nomājām, vēlāk saimnieks zemi uzdāvināja fondam. Šī vieta, koki, akmeņi, avoti sāka mums atbildēt un parādīt, kas jādara tālāk. Tagad pie Staru akmeņiem veicam Saulgriežu rituālus, meditācijas, sakrālās ekskursijas. 2018.gadā iestādījām Svētbirzi. Vairāk informācijas www.stari.lv

Katram ir savs ceļš pie Avota sevī. Būšu priecīga, ja kādam noderēšu kā ceļa rādītājs brīdī, kad esat nonākuši krustcelēs un nevarat saprast, uz kuru pusi doties.

Risini karmiskas problēmas, atšķetinu partnerattiecību mezglus, palīdzu savienoties ar augstāko ES, dziedinu Dvēseli un Garu, veicu biokorekciju un lietoju imidžterapiju veselības atjaunošanai. Kad cilvēks ir kontaktā ar savu Dvēseli, ar savu būtību, tad viņš ir vesels, un dzīvot ir prieks.

***Kad kaimiņa vārtus vainagi vīs,
Jums neskaudīs.
Jūs dosit, jums atņems, jūs ūdeni sēsit
Jūs neko nezaudēsit.
Jūs būsit lieli. Liels būšu es.
Mēs būsim lieli uz pasaules. (I. Ziedonis)***

Pieteikšanās uz konsultācijām pa tel.29129622
Jūsu - Līga

Staru akmeņi 2019. gada vasarā